

Yrkisleiðin og lívið í stuttum

Heimurinn fer at minnast Chris Cornell sum oddamann í Soundgarden

Hann kom í verðina sum Christopher John Boyle í 1964 í býnum Seattle í USA. Hann vaks upp í einum katólskum heimi og var sum smádrongur uppreistrarsinnaður og sera atfinningarsamur um religiösa uppvöxsturinn. Einsemi og tunglyndi fyllti nógv í tannáríngarárunum, og hann byrjaði heilt tíðliga at eksperimentera við alskyns rúsevnum, sum hann fekk stórar trupulleikar við. Hann gavst í skúlanum og byrjaði at fokusera meira og meira uppá tónleikin.

Sum 19 ára gamall setti hann bólkin Soundgarden á stovn í 1984. Hann byrjaði sum trummusláari og sangari, men av praktiskum orsökum býtti hann trummustikkararnar út við guittaran,

sum hann hevur hildið seg til líka síðan. Soundgarden bleiv ein risa-succes, og mitt í 90'unum taldist Soundgarden millum heimsins størstu rokknøvn, og serliga var tað lagið, Black Hole Sun, var koyrdi í rotatión í útvarpsstøðum um allan heim.

Chris Cornell búði í eitt tíðarskeið saman við karismatiska performaranum, Andrew Wood, sum var oddamaður í bólkinum, Mother Love Bone. Lívsglaði sangarin doyði av heroin-yvirdosis í 1990. Hetta setti síni spor hjá Chris, og hann settist stutt aftaná við penninum og skrivaði nøkur til og um góða vinmann sín, Andy Wood. Saman við tveimum fyrrverandi limum í Mother Love Bone umframt trimmum øðrum mannaði hann bólkin Temple

of the Dog, og útgávan við sama navni kom út í 1991.

Chris Cornell megnaði við Temple of the Dog onkursvegna at umskapa tragiska deyðan hjá Andy Wood til nakað positivt, sum vit í dag øll kunnu hava gleði og gagn av. Hetta kann mann onkursvegna seta í perspektiv til hábærsligu fagnaðarkonsertina, sum var 16. januar fyri Chris Cornell.

Temple of the Dog var ein síðuverkætlan við síðuna av vanligu bólkunum hjá limunum. Aftaná fleiri ár á toppinum fóru limirnir í Soundgarden hvør til sítt í 1997. Her eftir royndi Cornell seg sum solist, har hann flutti seg frá hørðu tónunum og yvir í tað meira kensluborna og einfalda.

Í 2002 stovnaði hann ein heilt nýggjan bólík – Audioslave. Tað kann diskuterast, hvussu nýggjur bólíkurin var, tí burtursæð frá oddamanninum var manningin júst tann sama sum í legendarisku Rage Against the Machine, sum vóru farnir hvør til sítt í 2000. Audioslave fingur stórt altjóða gjøgnumbrot og innspældu triggjar plátur. Men í 2007 var Audioslave søga, og her frá helt Chris Cornell fram sum solo sangari. Hann hevur síðan tá verið aktivur aftur í Soundgarden og hevur framført hendingaferðir við Temple of the Dog og Audioslave.

Síðsta konsert hansara var við Soundgarden í Detroit í USA, 18 mai 2017. Aftaná konsertina funnu hansara lívverjar hann liggja á vesinum í hotellkamari sínum uttan vit. Hann hevði hongt seg. Einkja hansara, Vicki Cornell, er sannførd um, at hann ikki var tilvitaður um valið at heingja seg, men at heilivágur hansara fyrir angist, ávirkaði gerðina. Chris Cornell hevði trý børn.

hevur hann fult uppiborið, tí um tað var nakar, sum dugdi at vísa virðing á palli og í teksti, so var tað eminenti sangskrivarin, Chris Cornell.

Føroyingar lurta ikki eftir grunge

Meginparturin av tónleikinum, undirritaði hevur størstan tokka til, er grunge-rokkurin frá 90'unum, sum Chris Cornell jú í stóran mun litaði. Eg plagi at taka til, at eg eri føddur í skeivum áratíggju, tí eg kom í verðina, meðan grunge var í hæddini. Í dag hoyrir tað til sjáldsomu undantøkini, at ungir føroyingar lurta eftir ektaðum grunge-rokki. Tað ráa, pompøsa og ærliga ljóðið er blivið skift út við samleika- og sálarleysan

kliché popp-tónleik, sum ikki hevur størri innihald enn hægst nakrar dansirútmur og eitt fangandi niðurlag.

Grunge-rokkurin var ikki bara tónleikur – tað var ein ungdómsmentan. Ein lívsstíllur við egnum klædnastíli, provokatióin og uppreistrarfýsni, har felagsskapurin kundi identifisera seg um somu virðini og feita rokkin. Hendan grunge-rørslan fór skjótt frá at vera ein lokal submentan til at fevna um eitt altjóða dominerandi fyrirbrigdi og bleiv tí eisini mainstream fyrst í 90'unum.

Ein fjaldur gimsteinur

Nú eru teir flestu av oddamonnunum í klassisku grunge-bólkunum deyðir antin av yvirdosis ella fyrir egnari hond; allir í besta aldri. "Grunge er deytt" verður ofta sagt í dag. Men eg eri sannførdur um, at grunge ikki er deytt, tí tónleikurin fer altíð at liva víðari. Tíverri virðismetir dagsins ungdómur sjáldan annan tónleik enn tað, tey fáa tveitt fyrir oyrini frá hitt-

listunum og Spotify-algorit-mum. Ella ok, nøkunlunda soleiðis hevur tað altíð verið, tí fyrr vóru formatini útvarp og MTV.

Men tey, ið leita eitt sindur víðari enn hetta, kunnu vænta at bliva presenterað fyrir einum heilt nýggjum heimi; óansæð um tónleikaslagið eitur grunge, bluegrass ella hip-hop. Grunge tónleikur hevur onkursvegna status sum ein fjaldur gimsteinur í dag. Tað er meira enn heilt í lagi, at grunge ikki hoyrir til meginstreymin longur, tí fjaldar gimsteinar fær mann ikki lagdar í hondina uttan sjálvur at gera ein innsats og ómak fyrir at finna teir.

Konsertin í Keypmannahavn

Eitt ár áðrenn Chris Cornell doyði, fekk eg høvi at uppliva hann til eina konsert í DR-kon-sertsalunum. Hann hevði lagt leiðina framvið Keypmannahavn í sambandi við nýggjastu útgávu sína, "Higher Truth", sum bleiv hansara seinasta pláta.

Við sínum guittara í hondini

sat hann ósmæðin mitt í stásiliga salinum, og hann helt seg ikki aftur við at fortelja anekdotur og samskifta við okkum áskoðarar. At hoyra hann syngja fáar metrar framman fyrir mær tóktist óveruligt, og háirini reistu seg alvorliga, tá hann fór upp í teir høgu tónarnar. Eg hevði onga hóm-ing av, at hetta fór at bliva ein av síðstu konsertum hansara, tí einki bendi á, at hann uppá nakran máta leið nakra sálarliga neyð. Eg var sannførdur um, at eg skuldi uppliva Chris Cornell á palli fleiri ferðir aftrat, men lagnan vildi nakað annað. Eg eri í øllum førum takksamur og errin av, at eg náddi at hoyra víðagitna trubadurin, meðan eg enn hevði kjansin.

Ein linja í tekstinum til lagið Black Hole Sun hjá Soundgarden ljóðar soleiðis: "No one sings like you anymore..." (á føroyskum: eingin syngur sum tú longur). Tað er í øllum førum eingin, sum syngur sum Chris Cornell longur, nú hann er farin – men tað var heldur eingin, sum sang sum hann, meðan hann livdi.